Leviticul 23, Cincizecimea, odihnă prin răscumpărare!

Adesea noi oamenii, ne facem singuri sărbători şi stabilim zile care să ne aducă aminte de evenimente importante. Dar Dumnezeu oferă poporului Său sărbători care nu doar să le aducă aminte de trecut dar şi să le îndrepte privirile către viitor, atunci când Mesia, Izbăvirea, va veni printre ei.

Tocmai pentru că cele mai multe din aceste sărbători ne vorbesc despre Domnul Isus trebuie să le acordăm o atenţie adecvată, noi, Biserica.

Tuturor bărbaţilor li se cerea să meargă la Ierusalim să se închine cu ocazia a trei sărbători: Paştele, Rusaliile şi Sărbătoarea corturilor (Deut. 16:16).
Aceste 3 sărbători ne amintesc de moartea lui Hristos, învierea Lui şi reîntoarcerea Lui Hristos pentru a-şi stabili împărăţia.

Iată cam care ar fi corespondenţele dintre aceste 7 sărbători şi viaţa şi lucrarea Domnului Isus:

Paştele – răstignirea şi moartea lui Hristos
Azimile – părtăşia pe care o avem cu Hristos pe baza morţii Sale
Primele roade – învierea lui Hristos
Rusaliile – începuturile Bisericii
Trâmbiţele – Israel adus înapoi în ţară
Ziua ispăşirii – lucrarea lui Hristos pe cruce
Corturile – vremea când Israel este în ţară

*Sărbătoarea **Paştelor** reprezintă moartea lui Hristos şi valoarea sângelui Său.
"Măturaţi aluatul cel vechi, ca să fiţi o plămădeală nouă, cum şi sunteţi, fără aluat; căci Hristos, Paştele noastre, a fost jertfit" (**1 Cor. 5:7**).
Aceasta nu înseamnă că se schimbă numai câteva obiceiuri. Înseamnă că suntem luaţi din vechiul Adam şi suntem uniţi cu Domnul Isus Hristos. Acum avem un scop nou, un ţel nou, o viaţă nouă şi o nouă bucurie. Nu-i aşa că, în aceste condiţii, vechile obiceiuri s-au dus? Domnul Isus Hristos face toate lucrurile noi.

***Rusaliile**: v.15 *De a doua zi după Sabat, din ziua cînd veţi aduce snopul ca să fie legănat într-o parte şi într-alta, să număraţi şapte săptămîni întregi.*
v.16 Să număraţi cincizeci de zile pînă în ziua care vine după al şaptelea Sabat; şi atunci să aduceţi Domnului un nou dar de mîncare.

Sărbătoarea Rusaliilor cădea întotdeauna în prima zi a săptămânii. Se numărau şapte sabate, ceea ce înseamnă şapte săptămâni sau 49 de zile. Apoi, în a 50-a zi, ziua celui de-al şaptelea Sabat, prima zi a săptămânii respective era

sărbătoarea Rusaliilor. Era la 50 de zile de la legănarea înaintea Domnului a snopului din primele roade.

*Biserica s-a născut în prima zi a săptămânii.
În prima zi a săptămânii a înviat Domnul nostru. Nu ne spune oare acest lucru ceva? Nu pare mai degrabă ciudat ca biserica să se întoarcă la vechiul Sabat, care ţine de vechea creaţie, când acum ea este o creaţie nouă?
Biserica s-a născut prin suferinţele, moartea, învierea Domnului, înălţarea Lui la cer, şi coborârea Lui nu în trupul Lui, ci în trupul Bisericii Sale prin Duhul Sfânt, al cărei Cap slăvit este El. Cinzecimea este un eveniment Unic !
Când se întâlnesc credincioşii, în prima zi a săptămânii, ei sărbătoresc învierea Domnului Isus Hristos şi ziua de naştere a bisericii.
Privim la confuzia creată de unele denominaţii cum că Biserica ar fi existat înainte de moartea şi înverea Domnului şi de Cincizecime. Astfel se face că ei aduc obiceuri vechi în biserică: purtarea unor straie de ale preoţilor din vechiul legământ, păstrarea unor zile, obiceiuri, tradiţii, etc...
Galateni 4:10”voi păziţi ...mă tem să nu mă fi ostenit degeaba”.Coloseni 2.

*Semnificaţia Rusaliilor nu este lăsată pe seama speculaţiilor omului.
Ziua Cincizecimii este ziua de naştere a bisericii. Duhul Sfânt a venit la cincizeci de zile de la învierea lui Hristos.
Evreii trebuiau să aducă un dar de mâncare nou. Acestea este un prototip pentru biserică. Biserica este ceva nou.
Hristos nu ne-a spus că ne va da o haină veche pe care s-o peticim noi. El a venit să aducă un veşmânt cu totul nou, o haină a neprihănirii. A fi în Hristos înseamnă a fi îmbrăcat cu neprihănirea Lui. Aşa ne vede Dumnezeu acum.

*Lev.23:17 Să aduceţi din locuinţele voastre două pâni, ca să fie legănate într-o parte şi într-alta; să fie făcute cu două zecimi de efă din floarea făinii, şi coapte cu aluat: acestea sînt cele dintîi roade pentru Domnul”.
Observaţi ceva surprinzător în acest verset? Ştim că *aluatul* este simbolul răului şi că nu trebuia să fie prezent în jertfe. Aici avem excepţia de la regulă. Aceasta prefigurează biserica şi este o jertfă nouă prin faptul că aluatul este inclus în ea. Ce înseamnă acest lucru? Înseamnă că răul există în biserică. Acesta ne arată biserica de aici, de pe pământ, aşa cum o vedem şi o cunoaştem cu toţii. Principiul răului este prezent în biserică.

E bine? Suntem de acord? Eu la o primă vedere nu am fost de acord mai ales cu privire la alţii, dar când m-am uitat în viaţa mea am căzut pe genunchi spunând: ”Doamne, sunt mântuit doar prin harul Tău”!

Este numai puterea izbăvitoare a lui Dumnezeu şi harul Lui care curăţă şi păstrează curăţia bisericii. Domnul a ştiut acest lucru cu multă vreme înainte ca biserica să ia fiinţă! Să cugetăm cu atenţie la asemănări şi diferenţe dintre perioada Legii şi cea a Harului! Biblia, dragii noştri, se tălmăceşte cu Biblia!

Lev.23:22 „Cînd veţi secera sămănăturile din ţara voastră, să laşi nesecerat un colţ din cîmpul tău, şi să nu strîngi ce rămîne de pe urma secerătorilor. Să laşi săracului şi străinului aceste spice. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru".

În mijlocul sărbătorii, în mijlocul veseliei, cel sărac nu este uitat. Nici străinul nu este trecut cu vederea. Aceasta este partea practică a lucrării bisericii şi a tuturor credincioşilor. Noi am fost mântuiţi prin har şi trebuie să încercăm să ducem Cuvântul lui Dumnezeu la cât mai mulţi oameni şi să le fim de ajutor celor din jur în cât mai multe feluri. Nu cred că biserica are vreun drept să se angajeze în servicii sociale în care să nu prezinte Evanghelia. Da, trebuie să-i hrănim pe oameni, să venim în ajutorul celor în nevoie, dar pe lângă acesta ajutor material, trebuie să le aducem şi Vestea Bună a mântuirii.
Trebuie să ţinem seama de faptul că un om care nu are ce mânca nu va fi foarte dornic să asculte Evanghelia. Iacov are câteva lucruri de spus în această privinţă (**Iacov 2:14-20**).

Psalmul 89:15 "*Ferice de poporul, care cunoaşte sunetul trîmbiţei, care umblă în lumina Feţei Tale, Doamne!"*

Evreii – eliberaţi din robia Egiptului – Sabat (Deuter.5:15) –adresată vechii creaţii – Canaan!
Biserica – 2 Cor.5:17;Rom.4:25; Fa.20:17 – elib. de sub domnia păcatului –noua creaţie – În Isus!

Noi îL cinstim pe Domnul Isus punând de-o parte o zi specială de închinare, odihnindu-ne. Cine este odihna noastră? Matei 11:28

Aluat=Mt.16:16;Mk.8:15; Luca 12:1; 1 Cor 5:8+Efeseni 4:31,32; Gal.5:7-9.
Măturaţi aluatul cel vechi-1 Cor.5:7;1 Petru 4:1-5